

Երեց Ջեյմս Ջ. Համուլա
Յոթանասուկից

Հաղորդությունը և Բավությունը

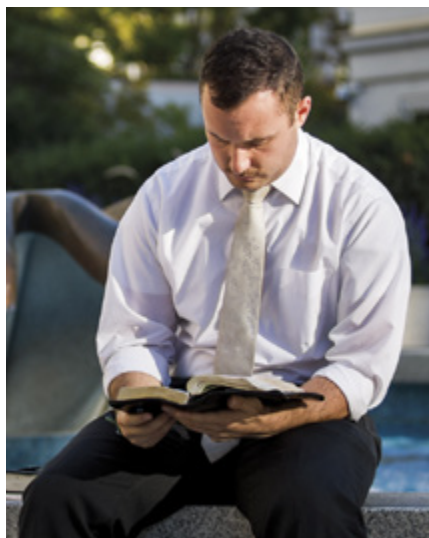
Հաղորդության արարողությունը պետք է դառնա առավել սուրբ և սրբազան մեզանից յուրաքանչյուրի համար:

Գեթսեմանիի և Գազաթի նախօրեին Հիսուսը հավաքեց միասին Իր Առաքյալներին մի վերջին երկրպագության համար: Նրանք հավաքվեցին Երուսաղեմում աշակերտներից մեկի տան վերնահարկում: Այդ ժամանակ Ջատկի օրեր էին:¹

Նրանց առաջ ավանդական գատկական կերակուր էր՝ գոհաբերված գառ, գինի և բաղարջ, որոնք խորհրդանիշներն էին՝ Իսրայելի գերությունից և մահից փրկության² և գալիք փրկագնման, որը դեռ պետք է իրագործվեր:³ ճաշի ավարտին Հիսուսը վերցրեց հացը, օրհնեց և կտրեց այն,⁴ և տվեց Իր Առաքյալներին՝ ասելով. «Առեք կերեք»: ⁵ «Այս է իմ մարմինը, որ ձեզ համար տրվում է. այս արեք իմ հիշատակի համար»: ⁶ Նույն ձևով Նա վերցրեց գինու բաժակը, օրհնեց այն և փոխանցեց Իր շուրջը գտնվողներին՝ ասելով. «Այս բաժակը նոր ուխտն է իմ արյունովը»,⁷ «որ թափվում է . . . ի թողություն մեղաց»: ⁸ «Այս արեք իմ հիշատակի համար»: ⁹

Այդքան պարզ, սակայն խորիմաստ ձևով Հիսուսը նոր արարողություն հիմնեց Աստծո ուխտյալ

ժողովրդի համար: Այլևս կենդանու արյուն չպետք է թափվեր, ոչ էլ կենդանու մարմին պետք է այրվեր ի սպասումն Քրիստոսի փրկագնող գոհաբերության, ով դեռևս պետք է գար: ¹⁰ Փոխարենը, արդեն իսկ եկած Քրիստոսի կոտրված մարմնի և հեղված արյան խորհրդանիշները պետք է ճաշակվեին ի հիշատակ Նրա քավող գոհաբերության: ¹¹ Մասնակցել այդ նոր արարողությանը կնշանակեր հանդիսավոր կերպով ընդունել Հիսուսին որպես

Քրիստոս և ողջ սրտով ցանկանալ հետևել Նրան և պահել Նրա պատվիրանները: Ովքեր կկարևորեն դա և այդպես կվարեն իրենց կյանքը, հոգևոր մահը կանցնի նրանց կողքով և նրանք կունենան հավերժական կյանք:

Հաջորդող ժամերին և օրերին Հիսուսն անցավ Գեթսեմանիով, Գազաթով և հաղթականորեն դուրս եկավ Արիմաթացու գերեզմանից: Հիսուսի հեռանալուց հետո Երուսաղեմում և շրջակայքում ապրող Նրա հավատարիմ աշակերտները հավաքվեցին միասին միաշաբաթի օրը, որ «կտրեն հացը»,¹² և նրանք անում էին դա «մշտապես»: ¹³ Հիրավի, նրանք դա անում էին ոչ միայն հիշելու իրենցից հեռացած Տիրոջը, այլև հայտնելու իրենց երախտագիտությունը և ցույց տալու իրենց հավատքը առ իրենց համար կատարված Նրա զարմանահրաշ Փրկագնումը:

Հատկանշականն այն է, որ երբ Հիսուսն այցելեց Իր աշակերտներին Ամերիկյաներում, Նա նաև նրանց մեջ հիմնեց հաղորդությունը: ¹⁴ Դա անելիս Նա ասաց. «Այս պիտի դուք միշտ հետևեք, որ կատարեք»:¹⁵ և «դա կլինի մի վկայություն Հորը, որ դուք միշտ հիշում եք ինձ»: ¹⁶ Կրկին, Վերականգնման արշալույսին, Տերը հիմնեց հաղորդության արարողությունը, տալով մեզ նույն հրահանգները, որոնք տվել էր Իր վաղեմի աշակերտներին: ¹⁷

Հաղորդության արարողությունը կոչվեց «Եկեղեցու ամենասուրբ և սրբազան արարողություններից մեկը»: ¹⁸ Այն պետք է դառնա առավել սուրբ և սրբազան մեզանից յուրաքանչյուրի համար: Հիսուս Քրիստոսն Ինքը հիմնեց այդ արարողությունը, որ հիշեցնի մեզ, թե ինչ է արել մեզ փրկագնելու համար և ուսուցանեց, թե ինչպես կարող ենք օգուտ քաղել Նրա Փրկագնումից և այդպիսով կրկին ապրել Աստծո հետ:

Մի փոքր հացի կտոր ճաշակելով մենք ցույց ենք տալիս, որ հիշում ենք Հիսուս Քրիստոսի ֆիզիկական մարմինը, մարմին, որը կրեց ամեն տեսակի ցավեր, չարչարանքներ և գալթակողություններ,¹⁹ մարմին, որը

այնպես կրեց չարչարանքի բեռը, որ արյունահոսեց ամեն ծակոտիկից,²⁰ տառապեց և մահացավ խաչի վրա:²¹ Մենք ցույց ենք տալիս մեր հավատքը, որ չնայած այդ մահացած մարմինը ննջում էր, այն դուրս եկավ գերեզմանից կրկին ի կյանք, որպեսզի այլևս չտեսնի հիվանդություն, քայքայում կամ մահ:²² Եվ ճաշակելով հացը մենք ընդունում ենք, որ Քրիստոսի մահկանացու մարմնի պես մեր մարմինները կազատվեն մահվան կապանքներից, հաղթականորեն կբարձրանան գերեզմանից և կմիավորվեն մեր հավերժական հոգիների հետ:²³

Մի փոքր բաժակ ջրով մենք ցույց ենք տալիս, որ հիշում ենք Հիսուսի հեղված արյունը և հոգևոր տառապանքը, որ Նա կրեց ողջ մարդկության համար: Մենք հիշում ենք հոգևարքը, երբ արյունը մեծ կաթիլներով թափվեց Գեթսեմանիում:²⁴ Մենք հիշում ենք, որ Նա ծեծվեց և մտրակահարվեց Իրեն ձեռքակալողների կողմից:²⁵ Մենք հիշում ենք արյունը, որ Գագաթում թափվեց Նրա ձեռքերից, ոտքերից և կողերից:²⁶ Եվ մենք հիշում ենք Իր տառապանքի մասին ասված Նրա իսկ խոսքերը. «Որքա՛ն դառը, դու չգիտես, որքա՛ն սուր, դու չգիտես, այո՛, որքա՛ն ծանր՝ տանելու, դու չգիտես»:²⁷ Վերցնելով ջուրը մենք ընդունում ենք, որ Նրա արյունը և տառապանքը քավեց մեր մեղքերը և որ Նա կվճարի մեր մեղքերի համար, երբ մենք ընդունենք և ստանանք Նրա ավետարանի սկզբունքները և ծեսերը:

Այսպիսով, հացով և ջրով մենք հիշում ենք մեզ մահից և մեղքից ազատող Քրիստոսի Փրկագնումը: Սկզբում հացը և հետո ջուրը ընդունելու հերթականությունն անսպասակ չէ: Հացը ճաշակելը մեզ համար հիշեցում է մեր անձնական հարության անխուսափելիությունը, որը միայն մարմնի և հոգու վերականգնման մեջ չի կայանում: Հարության գործությամբ մենք բոլորս կվերականգնվենք Աստծո ներկայության մեջ:²⁸ Այդ իրականությունը մեզ համար կյանքի հիմնարար հարց է: Հիմնարար հարցը, որին առեքտվում ենք մենք

բոլորս, կայանում է ոչ թե նրանում, թե արդյոք կապրենք մենք, այլ ում հետ կապրենք մահանալուց հետո: Չնայած որ մեզանից յուրաքանչյուրը վերադառնալու է Աստծո ներկայություն, մեզանից ոչ բոլորը կմնան Նրա հետ:

Մահկանացու կյանքում մեզանից յուրաքանչյուրն ապականվում է մեղքով և զանցանքով:²⁹ Մենք կունենանք ոչ այնքան առաքինի մտքեր, խոսքեր և գործեր:³⁰ Մի խոսքով, մենք մաքուր չենք լինի: Եվ Աստծո ներկայության մեջ անմաքուր լինելու հետևանքների մասին Հիսուսը լիովին հստակ է ներկայացրել. «Ոչ մի անմաքուր բան չի կարող բնակվել . . . նրա ներկայության մեջ»:³¹ Այդ իրականությունը պարզ դարձավ Ալմա Կրոստերի համար, ով երբ տեսավ սուրբ հրեշտակին, պրկվեց, հոգին տակնուվրա եղավ և տանջվեց իր անմաքության պատճառով, այնպես որ նա ցանկացավ դառնալ «բնաջինջ թե հոգով, թե մարմնով, որ [նա] չբերվեր կանգնելու Աստծո ներկայության մեջ»:³²

Հաղորդության ջուրը ճաշակելիս, մեզ ուսուցանվել է ինչպես ենք մաքրվում մեղքից և զանցանքից, և այսպիսով՝ կանգնում Աստծո ներկայության մեջ: Իր անմեղ արյունը հեղելով Հիսուս Քրիստոսը բավարարեց արդարադատության պահանջները ամեն մեղքի և զանցանքի համար: Այնուհետև Նա առաջարկեց մաքրել մեզ, եթե

մենք բավարար հավատք ունենանք առ Նա ապաշխարելու համար, ընդունենք փրկող բոլոր ծեսերն ու ուխտերը, սկսած մկրտությունից, և ստանանք Սուրբ Հոգին: Սուրբ Հոգին ստանալուն պես մենք մաքրագործվում և սրբագործվում ենք: Հիսուսը շատ հստակ է ներկայացրել այդ վարդապետությունը.

«Ոչ մի անմաքուր բան չի կարող մտնել [Աստծո] արքայությունը. . . ոչինչ չի մտնում նրա հանգստի մեջ, բացի նրանցից, ովքեր լվացել են իրենց հագուստներն իմ արյունով: . . .

Արդ այս է պատվիրանը. Ապաշխարեք, դուք, աշխարհի բոլոր ծայրեր, և եկեք ինձ մոտ ու մկրտվեք իմ անունով, որպեսզի դուք կարողանաք սրբագործվել՝ ընդունելով Սուրբ Հոգին, որպեսզի դուք կարողանաք կանգնել անբիծ իմ առջև վերջին օրը»:³³

Մա է Քրիստոսի վարդապետությունը:³⁴ Երբ մենք ստանում ենք այդ վարդապետությունը և համապատասխանաբար ապրում մեր կյանքը, արդյունքում մենք լվացվում ենք Քրիստոսի արյունով և մաքրվում:³⁵

Հաղորդության աղոթքներով մենք ցույց ենք տալիս, որ ընդունում ենք Քրիստոսի այդ վարդապետությունը և պարտավորվում ապրել համապատասխանաբար: Առ Աստված՝ մեր Հավերժական Հայրը մեր աղոթքում մենք հայտարարում ենք, որ «միշտ կհիշենք» Նրա թանկագին Որդուն: Նախ, մենք վկայում ենք հիշելու մեր «պատրաստակամությունը», իսկ այնուհետև վկայում, որ մենք «իրոք» հիշում ենք: Այդպիսով, մենք հանդիսավոր կերպով պարտավորվում ենք հավատք գործադրել առ Հիսուս Քրիստոս և մահից ու մեղքից մեզ ազատող Նրա Փրկագնումը:

Այնուհետև մենք հայտարարում ենք, որ «կպահենք նրա պատվիրանները»: Դա հանդիսավոր պարտավորվածություն է ապաշխարելու համար: Եթե մեր մտքերը, խոսքերը կամ գործերը նախկինում չեն եղել այնպիսին, ինչպիսին պետք է լինեն, մենք կրկին պարտավորվում ենք այսուհետև մեր կյանքն առավել

համահունչ դարձնել Նրա կամքի հետ:

Հաջորդը մենք հայտարարում ենք, որ «կամենում ենք մեզ վրա վերցնել Որդու անունը»:³⁶ Դա հանդիսավոր պարտավորվածություն է՝ հնազանդվել Նրա իշխանությանը և կատարել Նրա աշխատանքը, որը ներառում է բոլոր փրկող արարողություններն ու ուխտերը ստանալը:³⁷

Երբ պահում ենք այդ սկզբունքները, հաղորդության աղոթքներում մեզ խոստացվում է, որ մենք «Նրա Հոգին մեզ հետ կունենանք»:³⁸ Հոգին կրկին ստանալը բարձրագույն օրհնություն է, քանի որ Հոգին մաքրագործում և սրբագործում է մեզ մեղքից և զանցանքից:³⁹

Եղբայրներ և քույրեր, ժամանակի և հավերժության մեջ ամենակարևոր իրադարձությունը Հիսուս Քրիստոսի Քավությունն է: Նա, ով իրագործեց Քավությունը, մեզ տվեց հաղորդության արարողությունը, որպեսզի ոչ միայն հիշենք, այլև հայցենք օրհնությունները՝ ողորմածության այդ գերագույն արարքի: Այս սուրբ արարողությանը պարբերաբար և պատշաճ մասնակցելը օգնում է մկրտությունից հետո շարունակել պատրաստակամ ընդունել Քրիստոսի վարդապետությունը և ապրել դրանով, և դրանով իսկ հետամուտ լինել և ավարտել սրբագործման գործընթացը: Իսկապես,

հաղորդության արարողությունը օգնում է մեզ հավատարմորեն տոկալ մինչև վերջ և ստանալ Հոր լիությունիցը, նույն կերպ ինչպես Հիսուսը, շնորհք շնորհքի տեղ:⁴⁰

Ես բերում եմ իմ վկայությունը մեզ բոլորիս մահից և մեղքից փրկագնելու Հիսուս Քրիստոսի զորության և Նրա քահանայության ծեսերի զորության մասին, այդ թվում՝ հաղորդության, որը պատրաստում է մեզ «տեսնել Աստծո, այսինքն Հոր երեսը և ապրել»:⁴¹ Թող որ մենք ընդունենք հաղորդությունը հաջորդ շաբաթ և հաջորդող յուրաքանչյուր շաբաթ, ավելի խորը փափագով և առավել լուրջ նպատակով, ես աղոթում եմ Տեր Հիսուս Քրիստոսի անունով, ամեն: ■

ՀՂՈՒՆՆԵՐ

1. Տես Մատթեոս ԻԶ.17-20, Մարկոս ԺԴ.12-17, Ղուկաս ԻԲ.7-18:
2. Տես Ելից ԺԲ, Թուոց ԺԸ.16-25, Bible Dictionary, "Feasts."
3. Տես Ելից ԺԳ.12-13, Մոսիա 2.3-4, Մովսես 5.5-8:
4. Տես Մատթեոս ԺԶ.26, Մարկոս ԺԴ.22, Ղուկաս ԻԴ.19, Ա Կորնթացիս ԺԱ.24: Ի տարբերություն դրա, երբ Հիսուսն Իր Հարությունից հետո հիմնում է հաղորդությունը նեփիացիների մեջ, Նա կտրում է հացը, այնուհետև օրհնում այն (տես 3 Նեփի 18.3):
5. Մատթեոս ԻԶ.26, Մարկոս ԺԴ.22, Ա Կորնթացիս ԺԱ.24:
6. Ղուկաս ԻԶ.19, տես նաև Ա Կորնթացիս ԺԱ.24:
7. Ղուկաս ԻԲ.20, տես նաև Մատթեոս ԻԶ.28, Մարկոս ԺԴ.24, Ա Կորնթացիս ԺԱ.25:
8. Մատթեոս ԻԶ.28

9. Ղուկաս ԻԲ.19, տես նաև 3 Նեփի 18.11:
10. Տես 2 Նեփի 11.4, 25.24-25, Հակոբ 4.5, Ավմա 34.14, 3 Նեփի 9.17, 19-20, Մովսես 5.5-8:
11. Տես Հովհաննես Զ.51-57, Ա Կորնթացիս ԺԱ.24-26, Վարդապետություն և Ուխտեր 20.40:
12. Գործք Ի.7:
13. Գործք Բ.42:
14. Տես 3 Նեփի 9.19-20, 18.1-11, 20.3-9, 26.13:
15. 3 Նեփի 18.6:
16. 3 Նեփի 18.7:
17. Տես Վարդապետություն և Ուխտեր 20.75, 27.2, 59.9-12:
18. *Եկեղեցու Նախագահների ուսումնասիրող Ջոզեֆ Ֆիլդինգ Սմիթ* (2013), 96: «Ըստ իս, Եկեղեցու բոլոր ժողովներից հաղորդության ժողովն առավել սրբազան, սուրբ ժողովն է» (*Teachings: Joseph Fielding Smith*, 95):
19. Տես Ավմա 7.11:
20. Տես Ղուկաս ԻԲ.44, Մոսիա 3.7, Վարդապետություն և Ուխտեր 19.18:
21. Տես Մաղմուս ԻԲ.16, Հովհաննես ԺԹ.33-34, 20.25-27, 3 Նեփի 11.14, Վարդապետություն և Ուխտեր 6.37, James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd. ed. (1916), 669:
22. Տես Մատթեոս ԻԸ.6, Ղուկաս ԻԴ.6, 39, Հովհաննես Ի.20, Վարդապետություն և Ուխտեր 76.22-24:
23. Տես Հովհաննես 6.51-59, Ավմա 11.42-44, 40.23; 3 Նեփի 27.13-15:
24. Տես Ղուկաս ԻԲ.44, Մոսիա 3.7, Վարդապետություն և Ուխտեր 19.18:
25. Տես Եսայիա ԾԳ.5, Մատթեոս ԻԶ.67, ԻԸ.26, 29-30, Մարկոս ԺԴ.65, ԺԵ.15, 19, Ղուկաս ԻԲ.63-65, Հովհաննես ԺԹ.1, Մոսիա 15.5:
26. Տես Մատթեոս ԻԸ.35, Մարկոս ԺԵ.15, Ղուկաս ԻԳ.33, Հովհաննես ԺԹ.16, 33-34:
27. Վարդապետություն և Ուխտեր 19.15:
28. Տես Ավմա 11.42-45, 3 Նեփի 27.13-15:
29. Տես Մովսես 6.55:
30. Տես Մատթեոս Ե.27-28, ԺԲ.36, Հակոբոս Գ.1-13, Մոսիա 4.29-30, Ավմա 12.14:
31. Մովսես 6.57, տես նաև Ա Կորնթացիս Զ.9, Եփեսացիս Ե.5, 1 Նեփի 10.21, 15.33-34, Ավմա 7.21, 11.37; 40.26; 3 Նեփի 27.19; Վարդապետություն և Ուխտեր 1.31-32:
32. Ավմա 36.15, տես նաև հատված 14, Հայտնություն Զ.15-17, Ավմա 12.14:
33. 3 Նեփի 27.19-20:
34. Տես 2 Նեփի 31.2-21, 3 Նեփի 11.31-41, 27.13-22, Վարդապետություն և Ուխտեր 76.40-42, 50-54, 69-70:
35. Տես 3 Նեփի 27.19, տես նաև Հայտնություն Ա.5-6, Է.14-15, Ավմա 5.21, 13.11-12, Եթեր 13.10-11, Մովսես 6.59-60:
36. Վարդապետություն և Ուխտեր 20.77, Մորոնի 4.3:
37. Տես Dallin H. Oaks, *His Holy Name* (1998); Dallin H. Oaks, "Taking upon Us the Name of Jesus Christ," *Ensign*, May 1985, 80-83:
38. Վարդապետություն և Ուխտեր 20.77, 79, Մորոնի 4.3, 5.2:
39. Տես Հռովմայեցիս ԺԵ.16, Ա Կորնթացիս Զ.11, 2 Նեփի 31.17, Ավմա 5.54, 13.12, 3 Նեփի 27.20, Մորոնի 6.4:
40. Տես Վարդապետություն և Ուխտեր 93.6-20:
41. Վարդապետություն և Ուխտեր 84.22